

Хто ж це так із тебе насміяться смів?

Павло Тичина

Хто ж це так із тебе насміяться смів?
Хто у твоє серце ніж загородив?
Виростали діти в хаті, як в гаю,
Без ясного сонця в рідному краю.
Накипіла злоба, сповнились серця —
Гей, курки спустили в матір і отця!
Хто ж це так із тебе насміяться смів?
Хто у твоє серце ніж загородив?
Засівали поле потом і слізьми.
Не родило жито — що хоч, те й візьми.
Тож сокири брали, щоб в крові погріть,
І йшли брат на брата однімать, ділить...
Хто ж тобі зготовив цей кривавий час?
Хто ж так люто кинув па поталу нас?
І сказали людям: ми вас поведем!
Рушимо з ножами у наш край-едем.
І взялися кров'ю поле і гаї,
Бо рубались, бились ріднії, свої.
Хто ж тобі зготовив цей кривавий час?
Хто ж так люто кинув на поталу нас?
І сказали люде; годі нас дурить!
Будем ще й на волі у кайданах гнить:
Ждали ми героя, а став свинопас,-
Хто ж так люто кинув на поталу нас?

1918